

Amb ganes de festa, també

Com viuen els escriptors en català la diada de Sant Jordi a Alacant, l'Alguer o Perpinyà? Hem fet una ràpida enquesta aleatòria i hem trobat respostes per a tots els gustos: des de l'entusiasme a l'escepticisme, des dels viatgers als eremites, els nostres literats s'adapten a les circumstàncies o les modelen, segons el cas.

JOAN-ELIES ADELL

● L'Alguer

El problema que hi ha enguany és que Sant Jordi s'escau per Pasqua, i aquí és una celebració molt sentida, molt particular i d'influència catalana molt forta. I, és

clar, pren més protagonisme, la ciutat s'hi aboca. Normalment, les associacions culturals fan activitats per Sant Jordi –de manera modesta, això sí, perquè no és una tradició d'aquí. L'any passat va ser la primera diada que passava a l'Alguer, i hi va haver diverses presentacions de llibres, a les llibreries es van posar unes quantes roses més amb la senyera... Esporàdicament, això sí. Però també és veritat que, quan s'ha fet, la resposta de la gent és positiva, perquè és una tradició molt bonica. Quan s'explica què és Sant Jordi per als catalans del Principat, la idea agrada i la volen implantar.

ANTONI ALBALAT

● Castelló de la Plana

Acostume a viure Sant Jordi de dues maneres: aquí al País Valencià o a

Barcelona. Si sóc al País Valencià, reivindicant que és també la festa dels enamorats, i, pel que fa a la temàtica estricta del llibre, que no

només és el dia mundial del llibre sinó la diada de Sant Jordi, en la qual hi ha un aspecte literari nacional. Perquè no és només el dia que es va morir Cervantes, com diuen els espanyols, sinó també el dia que va morir Josep Pla. I l'any que vaig a Barcelona, evidentment, és una festa. S'ho agafen d'una altra manera, allà. Què penseu fer jo? Enguany no he publicat cap llibre i no faré res d'especial. Passejaré. Aquí a Castelló, a més de la Universitat Jaume I, que organitza activitats, la majoria de llibreries trauen paradetes al carrer, però no totes hi afegeixen la rosa i l'espiga que acaba de donar marxeta al dia del llibre.

XAVIER ALIAGA

● Xàtiva

Normalment, no celebren Sant Jordi. A casa sempre hem estat de regalar llibres en aniversaris o per Nadal, formen part del paisatge, però no tenim eixa tradició. Alguna vegada, per fer una gràcia, la meua mare ha regalat un llibre al

meu pare aprofitant Sant Jordi, però d'una manera discontinua. Per tant, el meu descobriment de Sant Jordi ha estat com a escriptor. Les vegades que he tingut no-

vetat i m'hi han convidat, hi he pujat. És bonic. Té un punt d'emoció. I sempre m'ha sorprès, també, la diversitat de les parades, la quantitat de gent que ho aprofita per a expressar-se. És important, sí.

JOSEP BALLESTER

● València

Com que publico un llibre menudet, *Les ulleres de Bartleby*, una espècie de dietari

que acaba d'eixir, al voltant de Sant Jordi faré unes quantes presentacions. D'alguna manera, ací vivim un eco del Principat, igual com fan els espanyols, també, que de fet ho comencen a copiar. La Generalitat, ja sabem que, llevat d'alguna publicitat institucional, no fa res, però hi ha ajuntaments que sí, que fan alguna taula redona, presentacions de llibres, regalen roses... És un reflex del que passa al Principat, és clar. Diferent, perquè no és una celebració general, però un reflex.

ESPERANÇA CAMPS

● València

El visc amb molta admiració, el Sant

Jordi. Sincerament, admirar-hi ha un poble que és capaç de fer del llibre una festa i exportar-ho. Record quan estudiava a Barcelona, a meitat dels anys

80: per a mi era un dia sagrat. Feia

campana a classe i baixava fins a la Rambla a passar-hi el dia. No era una festa tan massificada com ara i ens ho passàvem molt bé: els companys de la facultat et regalaven una rosa, tu estalviaves tot el mes per a poder tenir més dinerets per a comprar algun llibre... M'ha semblat sempre una meravella i ho veig amb enveja. Des queestic a València, la meua manera de celebrar-ho és anant a la Fira del Llibre –que sol coincidir, uns dies abans, uns dies després, amb la diada– i firant-n'hi algun per a regalar a la família, com si fos el meu Sant Jordi. El costum de regalar llibres, el tenim en qualsevol ocasió, però ens agrada marcar la data, sí, i tant.

CARLES CORTÉS

● Alacant

Com que enguany tinc la sort que no són les festes del meu poble, a Alcoi, pense passar tot el dia llegint i sense fer res més. La setmana anterior sí que vaig a la fira del

llibre de Vinaròs, però he decidit no anar enlloc el 23. Això del 2011 només passa una vegada cada vint anys: com que Sant Jordi s'escau en dissabte sant, s'ha traslladat la festa al 16 de maig. En tot cas, ja no he de decidir, com passava a vegades, entre anar a festes o fer cap a Barcelona o a uns altres llocs amb fires de llibres i, per tant, em quede a casa llegint, que és la millor manera de celebrar Sant Jordi. Pel que fa a Alacant, on visc, fora dels grans grups, només hi ha una llibreria de referència, 80 Mundos, que trau una taula al carrer, fa una mica de festa i la gent hi pot comprar el seu llibre amb un 10% de descompte. Ara, als pobles petits de la comarca, les llibreries sí que solen traure els llibres al carrer. A Alcoi, tot s'ha de dir, no s'ha fet gaire res, perquè hi ha l'altra festa, que s'ho menja tot. Allà la fira del llibre es fa normalment el 9 d'octubre, a la glorieta.

SANTIAGO DÍAZ

● Perpinyà

Treballa en un col·legi i precisament el dia 22 tenim les vacances de Pasqua. Al

Casal Jaume I, on han organitzat uns quants actes tot el dia, m'han demanat que hi participe i hi faré algun petit taller o algun joc. Així que em quedaré a propòsit per a viure Sant Jordi a Perpinyà. Si no, tornaria a casa. Cal dir que ací, encara que el català estiga bastant abandonat, hi ha ambient, a molts pobles. La festa s'hi manté bastant. És clar que també hi ha llibres en francès, però fan actes pertot, també a Perpinyà, tot i que de literatura en català potser en llig poca gent i també n'hi ha pocs autors. Bé, alguna vegada sí que m'he desplaçat, per Sant Jordi, cap a Catalunya, quan m'han donat algun premi al voltant d'aquesta data. En recorde un que era l'endemà de Sant Jordi: em vaig dir "ho aprofite i puge a pegar una volteta". Com que al País Valencià això d'un sol dia no s'estila, i quan fem una festa normalment hi ha la vespra i més, vaig pensar que, anant a la Rambla el 24, cap problema, que allò duraria prou perquè la gent hi poguera anar sense acabar xafigats els uns pels altres, però es veu que no. Vaig quedar ben sorprès. Vaig preguntar a uns urbans i em van mirar estranyats: "Era ahir." Ja s'havia acabat, efectivament. I no en quedava ni un rastre, ni un paper, res. Si t'hagueren jurat que no hi havia Sant Jordi, t'ho hauries hagut de creure.

MARTÍ DOMÍNGUEZ

● València

No el celebre de cap manera, la veritat. Enguany no vaig a Barcelona, com solc fer, i no tinc un pla alternatiu. No és que jo crega gaire en Sant

Jordi, tot s'ha de dir, perquè pense que, com totes les efemèrides d'aquest estil, la gent compra llibres en un moment determinat, perquè és el dia que toca fer-ho, i ja no hi torna en tot l'any. Mercadotècnicament pot ser interessant, però com que jo compre llibres no diré que cada dia però gairebé, Sant Jordi o la Fira del Llibre són una espècie d'enemics contra aquesta pràctica. Entenc que siga necessari, però com a consumidor m'hi sent prou incòmode: tot és ple de gom a gom i no et permet una lenta adquisició. Al final és que només regalem un llibre l'any? Per a un escriptor que viu del llibre, Sant Jordi es converteix en un aparador, i ho entenc. Però, sincerament, no sé fins a quin punt això esdevé una espècie de febre primaveral, com una pujada de les defenses pel pol·len, que fa que la gent compre llibres compulsivament eixe dia i ja no ho faça la resta de l'any. Els mateixos mitjans, de fet, per Sant Jordi dediquen un espai especial a la literatura, però després ja no hi solen trobar lloc.

ÀNGELS GREGORI

● Oliva

Fins ara, sempre ho havia viscut a Barcelona. L'any passat va ser el primer, en deu anys, que el vaig passar a Oliva. I l'he viscut igual que a Barcelona, perquè ja fa set

o vuit anys que Sant Jordi ha canviat: abans tenia un interès, hi pujaven escriptors de prestigi i hi havia prou moviment al voltant del llibre, però ara no m'interessa gens el que es fa en aquesta diada. I la passe a Oliva; o siga, amb bastant tranquil·litat. I si ja no m'interessa el Sant Jordi de Barcelona és perquè, així com abans sí que veies que es muntaven recitals de poesia o hi anaven autors importants dins la literatura catalana, a signar i eixir al carrer, ara trobes signant fins i Lluís Llongueras, per dir-ho d'alguna manera. I els grans autors ja no ixen. De fet, una proposta que em va encantar va venir

Especial Sant Jordi

de Jordi Coca, fa un parell d'anys: no volia eixir i va convidar els lectors que anaren a sa casa. I va tenir molt bona acollida. Pel que fa a Oliva, un any sí que vàrem pensar de fer la Poefesta al voltant de Sant Jordi, però és una data que molts poetes la tenen ocupada amb uns altres actes.

GEMMA PASQUAL

● Museros

Tant si puge a Barcelona com si em quede a casa, sempre ho celebren. M'agrada molt que la gent sàpiga que és Sant Jordi i regalar llibres als amics i coneguts.

També regale roses, però això ja és en l'àmbit més familiar, perquè, per a nosaltres, és el dia dels enamorats. És cert que al Principat te'n vas la Rambla, a sopar, després al concert... i hi ha molta diferència. Però si sóc ací també procure anar a dinar fora i, si fa bon temps, m'agrada anar a la platja, per exemple, a passejar, com si fora un dia de festa (igual com allà, que no és festa i ho sembla). La idea per a enguany és comprar un munt de llibres, perquè, sempre que puc, m'agrada comprar-los el dia 23. Ja sé que tothom diu que és una bogeria, però m'agrada la bogeria. També miraré de fer un bon dinar. No tinc novetats en el sentit d'oferir per a vendre, a Barcelona, però per a mi és

un any especial, perquè publique tres o quatre llibres en no res, i perquè he volgut dedicar la meua producció a Enric Valor. I vull celebrar-ho a casa, amb els amics. És clar que viure'l ací és una mica més complicat, perquè Sant Jordi no és en l'ambient, però no passa res. Es fa. Algunes llibreries, com ara 3i4, decoren els aparadors; Abacus trau llibres al carrer, l'FNAC o París-València donen una rosa quan compres llibres... Els espanyols, val a dir-ho, també ho celebren, perquè és el dia que va morir Cervantes, crec, però nosaltres tenim el llibre, la rosa, Sant Jordi, els enamorats, la qüestió nacional... Per a nosaltres són més coses.

JOAN OLIVARES

● Otos

Jo visc Sant Jordi des de la frontera, es pot dir, gairebé des de fora. Com que ací al País Valencià hi ha poca tradició i jo visc molt aïllat al poble, pràcticament

em passa desapercebut, si no és pels mitjans de comunicació, i si no és que faça poc que he escrit alguna cosa, que aleshores vaig a la Fira del Llibre o això. Aleshores sí que ho aprofite per a comprar-me llibres i aquestes coses, però de relació social o pública, poca. Per Sant Jordi no solc fer res d'especial, no. Queda un poc lluny,

excepte per la TV3. I com que ara ja no la podem veure...

ANTÒNIA VICENS

● Palma

La veritat és que a Mallorca és molt mins, el que fem. Així i tot, els escriptors anam a signar llibres, a fer ambient, però són poques, les persones que es mouen pels carrers de Palma, o als pobles. Cada vegada un poquet més, això sí, però no hi ha gaire tradició. I això que les llibreries s'esforcen a sortir al carrer, a regalar la rosa, però és una cosa molt incipient encara. Enguany llibrers i editorials han pres la iniciativa "Llibres fora" i hi haurà exemplars col·locats als llocs més insospitats, dalt d'un arbre, on sigui, per animar un poquet l'ambient. I em sembla perfecte, és clar, fa que la gent trobi un llibre com si jugàs, que l'agafi sense tenir aquella por, diguem. Enguany, com que acab de publicar *Ànima de gos*, m'he compromès a anar tot el dia de l'una llibreria a l'altra. Però normalment, el dia de Sant Jordi faig una passejada i quan veig que algun amic ha publicat un llibre, l'hi compr. Perquè per anar a cercar un llibre, qualsevol altre dia és bo.

Núria Cadenes

